

at der ved Skulptursamlingens Opstilling i Akademiet er opnaaet noget meget Betydeligt. Der har her til Lands hidtil ikke været nogen offentlig Skulptursamling, særlig paa det Omraade, hvor denne Samling udmærker sig, nemlig det arkitektoniske Dekorationsfag. Jeg tror, at der virkelig er opnaaet et meget smukt Resultat, men jeg indrømmer fuldt ud, at den Overstridelse, der er sket, er høist beklagelig og — jeg vil ogsaa sige — høist betænkelig, og jeg kan derfor, naar man finder, at der er Grund til at lade Statsrevisionen nøiere undersøge denne Sag, egentlig ikke indvende Noget derimod. Hvad Forslagene paa § 14 angaar, skal jeg ikke omtale dem nærmere. Det eneste Punkt, hvorom der kunde være Tvivl, nemlig det, der omhandles i Nr. 34, er jo en ligefrem Følge af, hvad der blev vedtaget paa Finantsloven, hvorfor jeg ikke skal dvæle derved.

Ordføreren (Tauber): Hvad Forslaget angaaende de 360 Kr. til Universitetets Bedeller angaar, skal jeg lige overfor den høitærede Minister bemærke, at Flertallet har i dette Forslag i Birkeligheden kun set en Gjenganger, men hvad den nu angivne Grund angaar, finder Flertallet heller ikke denne Grund tilstrækkelig, saa at Flertallet af begge Grunde har indstillet Begjæringen til Forkastelse. Hvad angaar Forslaget om 600 Kroners Tillæg til Belysningsmesteren ved det kongelige Theater, bemærkede den høitærede Minister, at man ikke for 1,400 Kr. kan faae en Mand til dette Hverv, naar han med Familie skal leve deraf, og en lignende Bemærkning fremkom fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), der taler paa Mindretallets Vegne. Jeg vil blot hertil sige: men den forrige Belysningsmester havde man jo for de 1400 Kr., og det er hans Søn, der er bleven overført til den nye. Har man hidtil kunnet faae det udført derfor, maa man ogsaa nu kunne faae det, medmindre man i den forøgede Løn til Belysningsmesteren skal se et Varsel om, at Theatret er paa Veie til at gaa over til Ald- og Fyrværkeriforestillinger. Det antager jeg ikke er Mening; det vilde i alt Fald ikke være heldigt, om det fuldstændig vilde forlade Skuespillet og gaa over dertil. — Den høitærede Minister bemærkede, at Arkitekt Grundmann har et ubetinget Krav paa Statsklassen. Det er det, Udvalget bestrider, og Udvalgets Flertal maa i det Hele bestride, at en Minister kan paaføre Statsklassen nogetsomhelst Pengeansvar uden Bevilling. Det er Noget, som atter og atter kommer frem, men som vi, hver Gang der møder en Paastand i saa

Henseende fra Regjeringen eller Høire, ere nødte til, navnlig under de nuværende Forhold, med Bestemthed at imødegaa. Jeg finder det derfor ikke fornødent at komme ind paa, hvorvidt det er hensigtsmæssigt eller ikke hensigtsmæssigt at indskrænke Regjeringens Ret til at lade ubearbejdede Planer og Overslag. Naar man staar paa en ønskelig Fod med Regjeringen, finder man sig meget lettere deri end under de Forhold, der nu finde Sted, og nogen Ret til at lade ubearbejdede Planer og Overslag og derved paadrage Staten Udgifter uden Bevilling har ingen Regjering. — Hvad angaar Forslaget om de to Ateliers ved Kunstakademiet, oplyste den høitærede Minister, at efter at der i Fjor var forkastet et Forslag om, at der skulde indrettes tre Ateliers, hvoraf to for at fyldestgjøre hans nye Plan med Akademiet, og det tredie for den frie Kunstundervisning, har Kunstakademiet erklæret, at det var umuligt paa nogen fornøftig Maade at gennemføre den nye Plan, naar ikke de to nye Ateliers bleve indrettede; og som Følge deraf har den høitærede Minister givet Tilladelse til at indrette de to nye Ateliers. Jeg skal dertil for det Første bemærke, at det er altsaa de to Ateliers, der følge af den høitærede Ministers Plan, der ere indrettede, hvorimod det tredie ikke er indrettet; det er imidlertid Folkethinget aldelts uvedkommende, hvorvidt det har været muligt eller umuligt paa fornøftig Maade eller paa hvilken som helst anden Maade at gennemføre den Plan, der er lagt for Kunstakademiets fremtidige Undervisning. Ved den Bevilling, som Ministeren her har været nødt til at begjære, viser Regjeringen selv, at naar saadanne Planer medføre en Pengeudgift, udrøves dertil Representationens Samtykke, men dette Samtykke har den høitærede Minister ikke erhvervet. Den høitærede Minister maatte have forelagt os Planen forud, inden han erhvervede kongelig Resolution for den, og have indhentet Rigsdagens Samtykke, i alt Fald til de Udgifter, den vilde medføre, og Ministeren har, fordi han har erhvervet den kongelige Resolution, i ingen Henseender været berettiget til at afholde Udgifter paa Grundlag af den. Dersom den Grundsætning skulde gjælde, kunde jo Landet regjeres ved kongelige Resolutioner, og Udgifter i mangfoldige andre Tilfælde ligeledes afholdes i Følge kongelige Resolutioner. Hvad angaar Overstridelsen ved Skulptursamlingen, har den høitærede Minister jo erkjendt, at det er en meget betydelig Overstridelse, hvilket der jo heller ikke kan være Tvivl om. Man har beraabt sig paa, at det var et feilagtigt og utilstrækkeligt Overslag, der var fremkommet